

KMETOVALEC.

Glasilo c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 gld. na leto
Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 24.

V Ljubljani, 15. decembra 1885.

Leto II.

Vabilo na naročbo.

Z današnjo številko končan je drugi letnik „Kmetovalca“. Običajno obračajo se uredništva koncem leta do svojih starih naročnikov z vabilom na ponovljenje naročbe za novo leto, vabijo pa na naročbo tudi nove naročnike. Tudi mi hočemo se držati tega običaja, ker pa dobivajo naš list le udje c. kr. kmetijske družbe kranjske, pozivljemo dosedajne p. n. ude, da tudi v novem letu ostanejo družbi zvesti, vabimo pa k pristopu nove ude, ki s tem postanejo ob enem naročniki našega lista.

Neugodne razmere pritiskajo od vseh strani na kmetijski stan. Ogromna večina prebivalstva naše lepe domovine, peča se edino le s kmetijstvom in ni čuda, če ves nas kmetijski stan, skoraj osamljen v boji za svoj obstanek, vidno peša od dné do dné. Malo da ne kje drugod v Avstriji dobiva kmetijski stan v svojem boji, tako malo gmotne in duševne podpore, kot na Kranjskem. Velike svote vidimo izdati vsako leto za potrebne in nepotrebne obrazovane namene, kmetijstvo pa mora gledati z gladnim želodcem na početje, ki se godi na račun kmetovih žuljev. Skrajni čas je, da se kmetovalec izdrami sam iz svojega pogubnega spanja ter s poznanjem svoje moči prevzame vspešni boj proti napačnim nazorem. Sè skupno silo in zloženem delovanjem pridobil si bode tudi na Kranjskem kmetijski stan zaslužen in potrebno veljavo.

Kmetijska družba in nje podružnice naj bodo pa središča kmetijskega delovanja, koje bodo vsled previdnega vodstva in ogromnega števila svojih udov, vedele svojo odločevalno besedo oddati o pravem času in na pravem mestu.

V njih lastno korist pozivljemo toraj naše p. n. ude, da ostanejo še nadalje zvesti družbi ter ji pripomorejo z nabiranjem udov do večje kreposti.

Oglasila k pristopu je oddajati pismeno ali ustno pri podružničnih predsednikih ali pa pri glavnemu odboru v Ljubljani.

V Ljubljani, 15. decembra 1885.

Uredništvo.

Letošnje vipavsko vino.

Spisal R. Doléne.

Ker je letos v vipavski dolini zaradi glivice „peronospora viticola“ — po domače rečeno, zaradi stru-

pene rose — trtam v dostih krajih listje veliko prej odpadlo, kakor ima sicer odpasti, je bila bojazen opravičena, da ne bode letošnje vipavsko vino tako, kakor je bilo druga leta.

Zdaj imamo vina v sodih, sv. Martin je minul, vina so uže zelo čista, deloma tudi popolnoma čista, in ustrezno bode vipavskim vinskim producentom in ne manj zunanjim vinotrzcem, ako čisto pravično in resnično poročam, kakošno je letošnje vipavsko vino. Da v obče ni tako, kakor po navadi, to je, ne tako ognjevito, alkohola bogato, trupla polno, kakor druga leta, je istina. Toda najdejo se pa vendar kleti, če tudi ne v prevagljivi množini, katere hranijo vina le malo ali čisto nič drugačna memo onih drugih let. Po celi vipavski dolini nahaja se namreč tudi dosti prav visoko ležečih vinogradov, in v teh je „peronospora“ le malo ali še celo čisto nič gospodarila. O takih vinih tukaj niti govoriti nočem, ampak le o takih, iz vinogradov po „peronospori“ več ali manj poškodovanih. No, te naredila so se pa tudi proti vsemu pričakovanju. Kratka sodba o njih, toda popolnoma pravična bi bila sledeča: ona imajo nekaj manj alkohola in trupla, kisline pa le malo ali skoraj nič več, kakor sicer; zato se pa ravno jako ljubo, jako prijetno pijejo. Letos se zamore reči, da „vipavca“ lahko tako „švrkamo“, kakor sicer običajnega „dolenjca“ ali „štajerca“. Treba ga je precej več popiti kakor druga leta, pred komu zaide v lasé. No, to je pa ravno mnogim vinopivcem po Slovenskem prav ljubo in všeč. Z okusom ali boljši rečeno sè slastjo letošnjega „vipavca“ se tudi njegova kemična sestava — kar se dveh glavnih obstojnih delov tiče — popolnoma vjema. Dvoje šolskih vin, eno iz bolj navadnega grozdja nizko ležečega vinograda, drugo pa res da iz posebno finih sort — zelen, traminec, nemški rizling — bolj visokega vinograda, pokazala sta pri preiskavi: prvo 7% alkohola, 5.8‰ kisline, drugo pa 8.25% alkohola 5.3‰ kisline. Alkohola obdržé torej letošnja vipavska vina v obče 3 do 4% manj, kakor druga leta, kisline nimajo pa pri vsem tem skoro nič več. Da pa vina pri vsem tem letos vendar odločno bolj kislikasti okus razodevajo, kakor druga leta, izvira od tod, ker imajo veliko manj ekstrakta, kakor sicer. Obilni ekstrakt, obilno truplo vipavskega vina, sicer kislino močno zakriva, tako rekoč maskira, letos je pa jako očitna, kar harmoniji okusa jako ugaja. Kedar pijem dobro letošnje vipavsko vino, zdi se mi, kakor da bi pil prav dobrega „dolenjca“ ali „štajerca“. Letošnja do-

lenjska in štajerska vina so pa proti onim drugih let, ne le dobra, ampak kakor sem imel priliko se sam prepričati. prav dobra. Letošnji vipavec se bode tudi — razumi se, da najnižjih vin tukaj ne jemljem v poštev — kaj dobro držal, razumi se, da pri pravi obravnavi. On bode jako stanoviten, ker je beljakovin prilično revnejši, kakor sicer, in te, kar jih ima, bode alkohol, če tudi ga je manj kakor sicer v njem, prav dobro vbrzdal. Da, upam se trditi, da so ravno letošnja dobra vipavska vina prav primerna, kdor bi jih hotel shraniti, da se mu postarajo, kajti ona so ravno prave sostave, da zamorejo v malo letih — dveh do treh uže — tisto fino plemenito vonjavo po starini — nemški Altl zvano — zadobiti, katera dobro ohranjene stare „dolenjce“, „štajerce“ itd. tako plemenito odlikuje.

Častiti čitatelji teh vrstic bodo iz njih lahko posneli, da ni toraj nikakor res, kar nekateri — ne morem drugače se izraziti — obrekovalci okoli trosijo, da je namreč letošnji vipavec v obče za nič. Jaz sem vsakemu porok, da se letos v Vipavi zravno nekaterih res izvanredno nizkih vin tudi dobra, in ne manj tudi prav dobra vina nahajajo.

Posebno povdarjati moram še to, da je letošnjemu vipavcu kaj na korist istina, da so letos bolj fine sorte trt dobro obrodile, bolj nizke pa zelo malo, ako ne kar naravnost nič. Na Lozicah pil sem na pr. preteklo nedeljo (15. dne t. m.) belo vino iz plant, toraj plantno ne nograjšno, pa reči moram, da me je njegova dobrot — se ve da po letošnjih razmerah soditi — in tudi njegova lepota osupnila.

Da mora letos vsak, kdor le hoče v Vipavi vino kupiti, bolj zbirati kakor druga leta, to je istina. Zatoraj vinokupci le pridite k nam, in prepričali se bode lahko, da je resnično vse tako, kakor sem Vam jaz tukaj povedal. Sicer se o tem tudi vsak vinokupec, za naprej še na prostesji način lahko prepriča. Po vseh drugih vinskih deželah imajo tako zvane vinske agente (na Francoskem vinski majerji, maer de vin zvani), kateri vina za oddaljene vinotržce, gostilničarje itd. skupujejo ter odpošiljajo, ne da bi dotičnemu kupcu potrebno bilo, še le daljno in drago pot v vinorodni kraj delati. On pošlje le prazno posodo in denar, vse drugo preskrbi proti primerni odškodnini vinski agent.

In tako uredili bomo vinsko kupčijo tudi pri nas v Vipavi. V kratkem kaj več o tem.

Podružnicam c. kr. kmetijske družbe v izgled.

V mnogih deželah očitalo se je c. k. kmetijskim družbam, da so zastarel zavod, ki se mora nadomestiti z drugo napravo, ktera bode bolje ugajala naprednim razmeram. Ne dá se tajiti, da je uprava avstrijskih c. kr. kmetijskih družeb v marsičem zastarela, kar je treba prej ko mogoče popraviti, ne dá se pa tudi tajiti, da ravno te družbe zamorejo za kmetijstvo neizmerno veliko dobrega storiti, če se le nahajajo v deželi za to neobhodno potrebni pogoji. Tudi kranjska c. k. kmetijska družba vplivala je na napredni razvoj našega kmetijstva jako veliko, vendar pa moramo odkritosrečno priznati manjše in manj krepko delovanje nasproti c. kr. kmetijskima družbama v Gradci ali v Celovci. Sme se li zaradi tega krivda na glavni odbor navaliti? Nikakor ne! Spoznanje važnosti naprednega kmetijstva za razvoj narodnega blagostanja vzbudila je v Štajercih in Korošcih požrtvovalnost za ta važen

zavod in vsled tega kmetijski družbi na Štajerskem in Koroškem zamorete drugače delovati kot naša, ker imate neprimerno več denarja kot kranjska kmetijska družba. Obresti glavniče naše c. k. kmetijske družbe niti ne krijejo upravnih stroškov družbe, pri vsem tem, da so dosto manjše kakor vsake take družbe v Avstriji.

Doneski družbenikov morajo se oddati v tiskarno za „Kmetovalca“ in „Oeconoma“, glavni odbor mora pa vrhu tega še plačevati v tiskarni za tiste iztise „Kmetovalca“, katere mora zastopj ali v zameno z drugimi listi dajati. Kranjska c. kr. kmetijska družba ne le nima nič dohodkov od svojih članov, ampak mora vsled izdajanja družbenega glasila še doplačevati. Državne podpore glavni odbor mora razdeliti po ukazih ministerstva in tako je družbi v njeni ubožnosti sledujoč odvzeta skoraj vsa moč, delovati za napredek kmetijstva. Glavni odbor poprijel se je z vso silo pospešitve našega sadjarstva s tem, da je osnoval veliko deželno drevesnico, iz katere ima na leto priti nad 10.000 zlahtnih dreves. Tudi to podjetje bi se kmalu ne dalo izvršiti radi ubožnosti družbe, ko bi se ji deželna in državna podpora ne zagotovila. Pri tej priliki prosila se je sl. kranjska hranilnica za podporo vsaj za nekaj desetakov. Glavni odbor je bil prepričan, da bode hranilnica ustregla želji družbe tembolj, ker je namen tako obče koristen, ker družba nikakor ni politična, ker je nje načelnik ne le nemškega mišljenja, ampak tudi ravnatelj hranilnice. In koliko je dala hranilnica kmetijski družbi podpore za deželno drevesnico? Niti odgovora na prošnjo, ki je bila vložena uže pred letom dni!

Pa tudi vse to še ni najvažnejše. Glavno delovanje celovške in graške c. kr. kmetijske družbe in njihov ponos se sme imenovati delovanje podružnic in posamesnih udov.

Kaj zamore narediti najboljši glavni odbor, če pa večina podružnic in članov svojih dolžnosti ne izpolnjuje? Tukaj, gospoda, leži zajec za grmom! Podružnice in udje naj se zdravijo na delo in tudi pri nas na Kranjskem bode drugače z napredkom v kmetijstvu.

Kako naj podružnice delujejo? Zadosti naj bode za danes pisanje o zaspanosti večine naših podružnic, v odgovor naj služi posnetek iz zapisnika zborovanja štajerske kmetijske podružnice v Sevnici:

Sevnica dne 10. oktobra. Seje podružnične vdeležilo se je 32 družbenikov in 10 gostov. Predsednik jo prične ob pol 3. uri ter se spominja v ginljivih besedah dne 24. marcija t. l. zamrlega gospoda Janeza Pairhuberja, kateri je bil prvi podpredsednik kmetijske družbe štajerske in ima veliko zaslug za ovo družbo in za gospodarstvo, zatem dne 5. aprila t. l. zamrlega družbenika gospoda Vinka Potočina v Zidanem mostu. Zbrani vstanejo v znamenje žalovanja. Prebere se za tem zapisnik zadnje seje in potrdi. Denarničar pobere družbenino 30 gold. Pristopili so družbi gospodje: Janez Namežnik, oskrbnik na Blanci, Franc Simonič mlajši in Jožef Čimperšek, krčmar in posestnik v Sevnici, Gašpar Senica, Matija Kozinc, Jožef Vidmar, posestniki, prvi v Šmariji, drugi v Žabjeku, tretji pa v Canjah. Izbrisali iz zapisnika smo gospoda V. Potočina, ker ga nam je smrt vzela. Predsednik poroča: sledeče: Sevnška posojilnica je darovala 20 gold. za nakup sadovnih dreves, da se porazdelijo. Kupili smo 40 zlatih parmen in razdelili med 8 posestnikov, vsakemu po 5. Zbrani izrečejo dostojno zahvalo podruž-

nici. Gozdarski inšpektorat celjski poklonil je na prošnjo podružnično 8000 smrekic, katere smo razdelili med 8 posestnikov, vsakemu 1000. Centralnemu odboru smo poročali, da se nahajata pri obeh ljudskih šolah v Sevnici napredovalna gošpodarska kurza. Sevniki okrajni zastop kupil je od g. dr. Kaučiča bika muricodolskega plemena ter ga dal posestniku M. Gabriču v Čanjah na rejo.

Za tem govori c. kr. živinozdravnik, gosp. Anton Munda, zanimivo o plemenjenju in oskrbovanju goved, konj in svinj, kar so zlasti kmetski poslušalci pazljivo poslušali in hvaležno vsprejeli. Da bi ljudje bolj zanimali se za podružnične seje, napravili smo brezplačno izžrebanje gospodarskih premij, v katero svrhu je centralni odbor daroval 10 gold. Razdražbala se je 1 svinja, 4 pari Houdan-kokošij (jarkica in petelin), 2 vagani kanadskega ovsa, 3 vagani ameriškega krompirja in 10 drevesec hruškovih. Gosp. Boštijančič javlja, kako predsednik podružnični, g. Franc Lenček, lani za darovani denar od posojilnice ni samo 40 drevesec kupil, ampak 255, za katere je dal 128 gold. Razdeli jih je med 53 posestnikov v okraj, največ zato, da jih ob cestah ponasadijo.

Nadalje je isti gospod predsednik vsem posestnikom, ki so ga tega prosili, zamenil domačo pšenico s prostijsko, na trijeru očiščeno. Tudi za današnje izžrebanje premij je vse iz lastnega priredil, razven 10 gold. od centralnega odbora poklonjenih. Poročevalec stavi torej predlog, naj se mu izreče najpristnejša zahvala in to v zapisniku današnje seje zabeleži, kar se vse navdušeno odobri in završi. Naposled predlaga gosp. Boštijančič prošnjo do okrajnega zastopa, naj priredi veliko drevesnico za celi okraj. Gospod predsednik, ob enem načelnik okrajnemu zastopu, obljubi praktično prošnjo v bližnji seji okrajnega zastopa postaviti na dnevni red in upa, da bo de uslišana uže zaradi tega, ker je trtna uš mejo sevnškega okraja prestopila.

Kmetijske novice in izkušnje.

Živo plotovje.

Vrtnarski nadzornik Hermann v Proskavi priporoča zasajenje živega plotovja. Nasvetuje pa sledeči način: zemlja bodočemu živemu plotu se naj rajola 1 meter široka in 80 centimetrov globoko. Ko je zemlja se vsedla, zasadimo 2—3letna drevesca ali sadike v dveh vrstah za debelejši plot v treh, ki so 20 centim. narazen, sadike pa v vrstah po 15 centimetrov vsak-sebi. Prva leta treba vršičke prirezavati in sadike k tlem pritiskavati in med seboj prepletati. Tako se dela, dokler se vsaka večja vrzel ne skrije. Zatem je umestno z vrtnimi škarjami živi plot pravilno dvakrat obrezati.

Najboljše rastline za živi plot so beli glogov trn gaber, potem: višnja (*Cerasus Mahaleb*, *Weichselkirsche*), brest (*Ulmus campestris* var. *suberosa*, *Feldulme*). Posebno ta nam daje izvrstnih živih plotov, ki so gosti do tal in dobra skrivališča in vališča ptičem. Tudi brinje (*Juniperus communis*, *Wachholder*) priporočajo; vendar pri tem moramo oprezni biti pri obrezovanju.

Polaganje novega sena in ovsa.

Francoska vojaška komisija delala je z več konjiškimi regimenti poskušnje. Hotela je izvedeti, kako bi se konji obnašali pri novem načinu polaganja krme.

Poskusili so najprvo s polaganjem novega sena, pomešanega s starim ovsem. Izmed vsakih 100 konj ostalo je 53 ali 53% gledé na telesno kakovost pri starem, 25% se je odebelilo, 12% postalo krepkejih in trdnejših, 5% je izgubilo na teži in 5 oslabele. Zato so poskusili polagati samo novo seno, kar pa je imelo slabih nasledkov, čeravno so vsi konji novo seno rajši žrli kakor staro. Lotila se jih je obna slabost, močno so se potili in naposled niso hoteli več radi jesti. Izvrstni vspeh pa je imelo polaganje novega ovsa, kajti vseh 1800 konj, s katerimi se je poskušalo, se je vidno popravilo.

Dieji kostanj dobra pitavna hrana.

Mnogovrstne poskušnje, na pr. na knez Schwarzenbergovih posestvih v Weißenstephanu, pokazale so, da je divji kostanj dobra hrana za pisanje, debeljenje živinčet, zlasti goved in ovac. Kostanji pa morajo biti dobro dozoreli, posušeni in šrotani ali zmleti. Govedom se daje na dan do 5 kil vsakemu.

Žival pridobi vsaki dan po 1 kilo na živej teži, čeravno se njej ne daje nič šrotanega zrnja. Sicer se jej rado zapira, pa temu se odpomore s tem, da jej bolje solimo. Tudi ovcam dobro tekne šrotani kostanj in ga povžijejo na dan do $\frac{2}{3}$ tega, kar se jim sicer bi sena položiti moralo.

Zimska grašica.

Časih trpijo kmetovalci pomanjkanje krme za živino, to pa spomladi, ko je zimska klaja pokladena, nova zelena pa še ni prirastla. V takošni nezgodi pomaga zimska grašica. To je posebna vrsta navadnega grahorja, ki se je privadila prenašati zimski mráz. Ona stori povsod, kjer navadna poletna grašica prospeva; zemlja se ji enako kakor tej pripravlja in stori v težki in lahki zemlji. Posejati pa jo moramo kolikor mogoče rano, avgusta in prve dni septembra, da se mlade rastlinice še pred zimo ukrepijo. Pozimi časih slabo kažejo, to je pa le navidezno, ker si kmalu opomorejo, brž ko nastopi topleje vreme.

Za krmo jo kosijo pred deteljo. S košnjo ni čakati, ker grašica hitro raste in kmalu poleže. Rano pokošena grašica požene drugokrat in daje še dovolj krme za drugo košnjo. Semena daje več kakor poletna grašica. Najbolje sejejo zimsko grašico v strnišča, s katerih se je žito spravilo meseca julija ali v začetku avgusta.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 6. decembra 1885.

Seji predseduje namesto bolnega družbinega predsednika gosp. družbini podpredsednik Jos. Fr. Seunig. Navzoči so pa sledeči gg. odborniki: Brus, Kastelic, Murnik, Neveklovski, Robič, Witschl in družbini tajnik g. Gustav Pirc.

Tajnik Pirc prečita po njem sestavljeni oklic zaradi sostave ameriške sušilnice ter predlaga ta oklic poslati vis. c. k. kmetijskemu ministerstvu v potrdilo. Predlog sprejme odbor brez ugovora.

Popravljeni razpis premij za umna gnojšča, koje napravijo gospodarji celih vasi ali vsaj njih večina sklene odbor, vis. c. k. kmetijskemu ministerstvu v presojo poslati.

Na vabilo trgovinske in obrtniške zbornice štajerske v Gradci pridruži se tudi glavni odbor prošnji na ministerstvo zarad podržavljenja južne železnice.

Prošnji intendance III. kôra v Gradci zarad poizvedovanja potrebnih dat za vojaško statistiko sklene odbor, kolikor mogoče vstreči ter to zadevo izroči odborniku gosp. R. Kastelicu.

Vodstvu štirirazredne ljudske šole v Cirknici se podeli na prošnjo njenega vodje gosp. K. Dermelja nekaj iztisov knjig, izišlih v zalogi c. kr. kmetijske družbe.

Gospod oenolog in podružnični podpredsednik v Novem mestu Anton Ogulin dopošlje glavnemu odboru svoj spis imenovan „Vinarstvo na Dolenjskem in trtna uš“ s prošnjo: Glavni odbor naj spis presodi in naj ga tudi pošle v presojo podružnicam, v kojih je vinarstvo doma.

Glavni odbor naj pa pri tej priliki podružnicam na srce položi, da naj nikar le tistega za dobro ne spoznajo, kar se jim iz tujine importuje, ampak naj tudi presodijo in za vredno spoznajo kako domače delo in njega (g. Ogulina) bode zelo veselilo, ako se ne vresniči pregovor: „Nemo propheta in patria“.

Glavni odbor sklene po vsem vstreči želji gosp. Ogulina, v imenu odbora presodil bode pa spis tajnik Pirc. Po predlogu tajnika Pirca hoče se pa glavni odbor konečno izreči o doposlanem spisu še le po obravnavah deželne komisije zadevajajočih trtno uš, o kateri bodo, kakor upa glavni odbor, kmalu posebne seje.

Prošnji okrajnega odbora v Sevnici na Štajerskem zarad podeljenja štipendije kovaškemu pomagaču, ki želi obiskati družbino podkovsko šolo, glavni odbor ne more ustreči, ker so štipendije izključljivo le za Kranjce ustanovljene.

Vabilo k predavanji g. Krausa o uravnavi kraških vodá odbor na znanje vzame.

Družbeni blagajnik in odbornik g. Brus poroča o izrebanji družbine srečke iz leta 1860. ter predlaga nakup papirne rente. Predlogu g. Brusa odbor brez ugovora pritrdi.

Po gosp. odborniku Brusu stavljeni nasveti zaradi zaračunjenja stroškov pri popravi streh na družbenih poslopih odbor sprejme ter naroči tajništvu, pri ministerstvu prositi za potrjenje računov in za pokritje deficita iz državnih denarjev.

Prošnje podpornega društva na veliki šoli za kmetijstvo glavni odbor ne usliši zarad pomanjkanja denarnih sredstev.

Novim udom c. k. kmetijske družbe imenuje glavni odbor sledeče gospode:

Mihael Arko, kaplan v Hrenovicah,
Franjo Dekleva, trgovec v Slavini,
Franjo Jaks, poštni upravitelj v St. Petru,
Franjo Kogej, trgovec v Postojni.
Jakob Čuden, umirovljen stotnik topništva v Ljubljani.

Imenik gospodarjev, ki so kupili plemensko goved.

Na javni dražbi subvencijske govedi belanskega rodu v Kranji 31. oktobra t. l. kupili so sledeči gospodje, oziroma oskrbnštva bika:

Miha Jerše iz Jame,
Adolf Galé iz Šiške,
gospodarsko oskrbnštvo „usmiljenih sester“ v Ljubljani,
gospodarsko oskrbnštvo grajščine „Bled“,
Aleš Molj iz Trboj,
Anton Purgar iz Hraš,
Pavel Debeljak iz Visokega na Poljanskem.
Telico belanskega rodu kupil je pa gosp. Karol Šavnik v Kranji.

Vabilo

k občnemu zboru podružnice c. kr. kmetijske družbe v Kranjski gori,

ki bode v nedeljo 20. t. m. popoldne v Jesenicah. Na dnevnem redu je pregledovanje računov leta 1884. in 1885., volitve in pa predavanje tajnika c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani gosp. Gustava Pirca.

Jesenice 6. decembra 1885.

Alojzij Schrey,
načelnik podružnice za Kranjsko goro.

Tržne cene.

V Kranji, 14. decembra 1885.

Na današnji trg je došlo 69 glav goveje živine in 280 prešičev.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hektol. . . .	6 50	Ajda, hektol. . . .	3 90
Rež, „ . . .	5 20	Slama, 100 kil . . .	2 15
Oves „ . . .	3 25	Seno, „ „ . . .	2 80
Turšica „ . . .	5 52	Špeh, fr. kila . . .	— 44
Ječmen „ . . .	4 80	Živi prešiči, kila . . .	— 30

V Ljubljani, 5. december 1885.

Povprečna cena.

	Trg gl. kr.	Magaz. gl. kr.		Trg gl. kr.	Magaz. gl. kr.
Pšenica, hektol. . . .	6 50	7 17	Sur. maslo, kila . . .	84	—
Rež „ . . .	5 04	5 82	Jajca, jedno . . .	3	—
Ječmen „ . . .	4 39	5 —	Mleko, liter . . .	8	—
Oves „ . . .	3 09	3 40	Gov. meso, kila . . .	64	—
Soršica „ . . .	—	6 30	Telečje meso, „ . . .	68	—
Ajda „ . . .	3 90	5 27	Prešič. meso, „ . . .	54	—
Proso „ . . .	5 04	5 50	Koštrun „ . . .	34	—
Koruza „ . . .	4 87	5 40	Kurecina, jedna . . .	42	—
Krompir, 100 kil . . .	2 86	—	Golobje, jeden . . .	17	—
Leča, hektoliter . . .	8 —	—	Seno, 100 kil . . .	1 60	—
Grah „ . . .	8 —	—	Slama, „ „ . . .	1 51	—
Fižol „ . . .	8 50	—	Drva, trde, sež. . .	7 60	—
Gov. mast, kila . . .	94	—	„ mehke, „ . . .	5 20	—
Svinska mast „ . . .	82	—	Vino, rud., 100 l. . .	24	—
Špeh, fr. „ . . .	56	—	„ belo, „ . . .	20	—
„ prek. „ . . .	72	—			